

Yayın Adı Akşam
Referans No 18383865
Renk Renkli

Yayın Tarihi 20.05.2012
Etki Tarafsız
STxCM 152,00

Küpür Sayfa 1
Tiraj 105831

Toplumsal genlerimizin 'izleri'

Bazı kitaplar vardır ki; bir evi 'ev' yapan türden olurlar sanki. Bana göre Mesnevi'den başlayarak Meydan Larousse'lara, Aristo'dan Hegel'e, İbn-i Sina'dan Gazali'ye, Naima tarihinden İsmail Hakkı Uzunçarşılı'ya, 10 ciltlik Polyphaen Tarihine, Doğu'nun ve Batı'nın kallavi klasiklerine uzanan bir yelpaze içinde değerlendirilebilecek ne kadar kitap varsa, işte bu eserlerin her biri, bulundukları mekânın adını daha da belirgin kılarlar.

Ev ise içi dolu dolu bir 'ev', okula geleceği vaad eden bir 'okul', Sivil Toplum Kuruluşu ise altyapısı hazır bir 'kurum'... Bulunduğu kütüphanenin rafında tarihe meraklı olsun olmasın herkesi özendirime kapasitesi ne sahip bir 'koca kitap'!

'Bir Zamanlar Osmanlı / İmparatorluğun Üç Kitadaki İzleri'

ÇOK sayıda tarih kitabına imzasını atan yazar ve Boyut Yayın Grubu Yönetim Kurulu Üyesi Abdullah Özkan'ın olağanüstü emek ve bilgisıyla, İliber Ortaylı'nın sunumuyla üzerinde 'mülkiyet halkı' talebini neredeyse dayatan özendirici görüntüsüyle bir koca kitaptan söz ediyorum. Televizyon reklamlarında da İliber Hoca'yı 'Bir Zamanlar Osmanlı'ya takdim ederken gördüğümde, 'Boyut' imzasıyla birlikte bu işin ardında nasıl bir özen ve bilgi gücü yatmışın sezinlemiştim. Kitabı görünce sevgilerim doğrulandı.

Abdullah Özkan, giriş yazısında güzel kitapların bir 'tutku' olduğuna işaret edip, koleksiyonerin gözünde böyle eserlerin bir 'ikon'a dönüşmüşünden söz etmiş ki, tamamen haklıdır. Tarih atlası derince akıma hep pırl pırl baskılarına rağmen Osmanlı İmparatorluğu'nu bildiğimiz sınırlar içinde göstermeyen 'yabancı eserler'in 'güzel mi güzel sayfalarnı' kanıtladığınız anlar gelir... Bu klasik ve arogan ve de aynı zamanda 'yanılmacı, çarpıcı' Avrupalı tutumun bizim dünya

görüşlerimizin oluşmasında tam da ters köşeden nasıl da önemli bir katkısı olduğunu zaman zaman hatırlam...

Bu müthiş kitapla 'Bir zamanlar Osmanlı kenti' olmuş yerleşim birimindeki mimari ve kültürel anlamda neyizmiş kaldıysa, hepsinin izlerini bulmak mümkün...

İliber Ortaylı hocanın 'Osmanlı nasıl yönetti?' başlığıyla yazdığı sunuş sayfasını dikkatle okumak lazım... Hoca, 'Bir Osmanlı eyleti'nden söz ediliğinde neyin ve nelerin anlaşılması gerektiğini bir bir sıralarken, bu kitaba neden ihtiyacımız olduğunu daha iyi anlıyoruz. Bu öylesine bir kültür hizmeti değil bana kalırsa; bu bir ayna... Katıyen bir gücün ve hamasetin aynası değil... Bilginin ve gerçekliklerin aynası... Türklerle, evlerle, tarih eserleriyle, şirlerle, bizim ünlülerimizle yaşayan Osmanlı kentleri bunlar... Tabii bir de 'ortak ruhi şekillenmemizin', milli kültürümüzün kilometre taşları... Toplumsal genlerimizin neşv-i nemâ bulduğu muhteşem mozaik...

Yaratıcılık mı inovasyon mu?

CUMA günü besleyen, bana sorarsanız Türkiye'nin en güzel dergisinin düzenlediği 1. Psikart Günleri çerçevesinde Bahçeşehir Üniversitesi'nde bir konuşmam vardı. Konum şuydu: Yaratıcılık mı, inovasyon mu? Ne konuştuğumu uzun boylu anlatacak değilim. Sadece iki ip ucu vermekle yetine-

lim. Bir: İnovasyon daha 'faydacı', 'toplumsal', 'amaç' odaklı bir yaklaşım gerektirir, yaratıcılık ise 'bireysel', 'kerameti kendinden menkul', 'muhayyile odaklı', çıkarlarını ön planda olmadığı bir dünya görüşü...

Aradaki bağlantı, toplum için olan popüler sanatta, toplumu dikkate alması gerekmeyen ancak bir toplumun temel varlık nederi olan yüksek sanat arasındaki bağlantı gibidir. Yaratıcılık olmadan inovasyon olmaz; ancak yaratıcılık inovatif olmak zorunda değildir. Yüksek sanat olmadan popüler sanat olmaz. Ancak yüksek sanat popüler olmak, 'halka hizmet etmek' zorunda değildir.

Bir Keskinoglu hikâyesi...

AKHISARSPOR'UN nasıl şampiyon olduğunu araştırmak için gitmedik Akhisar'a... Ancak 100 bin nüfuslu bu ilginç Ege ilçesinin futbol takımının Ege'nin tek temsilcisi olarak Süper Lige çıkmasının sırlarına ilişkin ipuçlarına rastladığımıza da belirtmeliyim.

Bir davet nedeniyle Akhisar'daydık. Bizim Boğaziçi Üniversitesi Yaşam Boyu Eğitim Merkezi - Bersay İletişim Enstitüsü'nün ortaklaşa düzenledikleri eğitimlerden Güzel Sanatlar kursu bize pek çok bilginin yanı sıra sevgili arkadaşımız Esin Keskinoglu'nun dostluğunu da kazandırmıştı. İşte onun daveti üzerine 11 kişilik bir ekip halinde Akhisar'ın yolunu tuttuk...

Esin bize Akhisar'dan aldığını misliyle Akhisar'a vermiş olan Keskinoglu ailesinin olağanüstü tesislerini gezdirdi. Markalı tavuk ürünlerini neden gönül rahatlığıyla yiyebileceğimizi bir kez daha anma ve zeytinyağında dünya markası olmak için neker yapılabileceğini tartışma olanağı bulduk.

Ve de en önemlisi, feodal ilişkilerden kapitalist ilişkilere doğru giden çetrefil yolda nasıl başarıya ilerlenebileceğini izledik. Feodalizmin batıya takılıp kalan pek çok ürünü ale yok olup giderken, sürdürülebilir bir sanayileşme sürecinin nasıl yönetilebileceğine tanık olduk...

Fevzi Keskinoglu ve Kardeşi Mehmet Bey, Fevzi Bey'in Kızı Esin, oğlu Keskin, eşi Sıdıka Hanım, Mehmet Bey'in oğulları İsmail (Akhisarspor'un Asbaşkanı olarak başında büyük payı var) ve Hamit işin başında olmuşlar...

Ailenin 110 araçlık bir 'eski otomobil' parkı var. İnanılmaz. Hepsini çalışıyor. Nesli tükenmesin diye bir de kangal çiftliği kummuşlar. 100'e yakın safkan kangal bakında... Tesislerin kurucusu büyük babaları İsmail Keskinoglu 101 yaşında vefat etmiş. Yunanistan'ın Ravika köyünden geliyormuş. Sen tut adını yene çıkardıkları zeytinyağına verdikleri köyün benzerini Akhisar'da inşa et... Gidip görmek şart...

Keskinoglu ailesinin bu derinlikli yaşam felsefesi Akhisar'ı bir sanayi kenti haline getirmek üzere sürekli yatırım yapan pek çok iş adamında ve ailede görmek mümkün...

Bilmem Akhisarspor'un neden şampiyon olabildiğine ilişkin bazı ipuçlarına rastlayabildiniz mi?